

فصلنامه پژوهش‌های مدیریت در جهان اسلام

شماره مجوز: ۸۵۴۹۵ شماره استاندارد بین المللی: ۲۶۷۶-۶۰۹۴ شماره نهم (زمستان ۱۴۰۰)

بررسی اصول و اهداف آموزش ضمن خدمت معلمان در ایران

(تاریخ ارسال ۱۴۰۰/۰۷/۲۵ تاریخ پذیرش ۱۴۰۰/۱۲/۲۰)

دکتر شهلا رضایی

استاد دانشگاه فرهنگیان، شهید صدوqi، کرمانشاه

نبیلوفر بهرام زاده

دانشجوی دانشگاه فرهنگیان، شهید صدوqi، کرمانشاه

ساینا بوچانی

دانشجو دانشگاه فرهنگیان، شهید صدوqi، کرمانشاه

چکیده

آموزش و پرورش، زیر بنای توسعه اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی هر جامعه است. بررسی عوامل مؤثر بر پیشرفت و ترقی جوامع پیشرفته نشان میدهد که همه این کشورها، آموزش و پرورش توانمند و کارآمدی داشته اند. همچنین در هر نظام آموزشی، عوامل بسیاری با یکدیگر عمل می کنند تا یادگیری و پیشرفت تحصیلی برای دانش آموزان حاصل گردد. هر قسمت از این نظام باید به گونه ای آماده شود که دسترسی به بازده مطلوب و اهداف موردنظر میسر شود، زیرا اگر جزئی از نظام از کار باز ایستد، کارآیی اجزای دیگر نظام کاهش یافته و صدمه خواهد دید. مقاله حاضر مطالعه ای تجربی است که با هدف تعیین آموزش ضمن خدمت معلمان در ایجاد یادگیری دانش آموزان دوره ابتدایی انجام شد. این مقاله به روش کلاسی -دانشگاهی به تبیین اثرات آموزش ضمن خدمت معلمان بر آموزش و یادگیری به دانش آموزان از جمله تسهیل و بهبود شرایط پرداخته شده است.

واژگان کلیدی: آموزش و پرورش، اصول و اهداف، ضمن خدمت، دانش آموز، معلمان

مقدمه

تلاش اغلب معلمان، به جای افزایش خلاقیت در یادگیری در دانش آموزان، اغلب صرف آرام ساختن و منضبط نگه داشتن کلاس می‌شود. هر کاری که تقریباً معلمان در کلاس انجام می‌دهند، از جمله نحوه ارائه اطلاعات، نوع تمرینهای مورد استفاده، شیوه تعامل با دانش آموزان و فرسته‌هایی که به دانش آموزان برای تمرین انفرادی یا گروهی، اثر خلاقیت فی بر روی دانش آموزان دارد. دانش آموزان بر اساس اینکه شما (چه کسی هستید، (چه کاری) انجام می‌دهید و با توجه به میزان آرامشی که در کلاس شما احساس می‌کنند و به شما واکنش نشان می‌دهند. با وجود این اثرات خلاقیت‌ی متعدد، معلمان ابزار کمی برای درک خلاقیت و نحوه افزایش آن در دانش آموزان خود دارند. آموزش ضمن خدمت از گذشته‌های دور تا به حال مورد توجه نظریه پردازان علم مدیریت بوده است چنانچه آموزش کارکنان به عنوان یکی از مهم ترین اصول مدیریت آموزشی در نظریه‌های کلاسیک و روابط انسانی مدیریت مطرح شده است. در نظریه‌ی سیستمی نیز آموزش کارکنان یکی از عناصر اصلی در اثربخشی سازمان محسوب می‌شود. همچنین در رویکردهای جدید مدیریت از جمله نظریه‌ی یادگیری سازمانی، مدیریت کیفیت فراگیر، مدیریت تعالی سازمانی و مدیریت توسعه منابع سازمانی به عنوان عامل اصلی رشد، توسعه و بالندگی سازمان شناخته شده است. در واقع نگرش رویکرد قدیم و جدید مدیریت به آموزش منابع انسانی سیر تطور نقش آموزش را از تمرکز بر تعلیم دانش و مهارت کارکنان تا کاربرد آموزش برای تولید و تسهیم دانش در سازمانها را نشان می‌دهد، بطور سنتی، آموزش بعنوان ابزاری برای تعلیم مهارتها و دانش موردنیاز کارکنان جهت انجام بهینه وظایف خود تلقی می‌شد. منظور از خلاقیت شایستگی آن است که افراد بر انگیخته می‌شوند تا با محیط خود به طور موثر برخورد کنند، بر دنیای خود مسلط شوند و اطلاعات به طور موثر پردازش نمایند. مردم این کارها را از آن جهت انجام نمی‌دهند که نیازهای زیستی شان را ارضاء کلنند، بلکه به این سبب به این کارها دست می‌زنند که برای تعامل موثر با محیط دارای خلاقیت درونی هستند. برای شناختگرایان خلاقیت درونی مهمتر از خلاقیت بیرونی

است. خلاقیت بیرونی از پاداش بیرونی سرچشمه می‌گیرد، در حالی که منشا پاداش در خلاقیت درونی در کاری که انجام می‌گیرد نهفته است. به سخن دیگر خلاقیت بیرونی خلاقیتی است که به وسیله عوامل خارج از فرد و خارج از کاری که انجام می‌گیرد بر انگیخته می‌شود، مانند پاداش و تنبیه، در حالی که خلاقیت درونی به کاری که انجام می‌گیرد وابسته است، مانند اشتیاق فرد برای انجام آن کار.

خلاقیت، از دیدگاه انسان گرایی به عنوان نیرویی فعال تلقی می‌شود، همه انسانها رشد می‌کنند و تحول می‌پابند. خلاقیت پژوهش یک تمایل و مثبت از پیش موجود و فراهم کردن امکان رشد، توسعه، و یکپارچه کردن تجربه‌های تازه است. هر فردی دارای یک اصل نمو درونی است که همه رفتارهای انسان را هدایت می‌کند و به آنها نیرو می‌دهد. از نظر یک انسان گرا چیزی به عنوان یک یادگیرنده‌ی بدون خلاقیت وجود ندارد. تاکید انسان بر خود یا کل انسان از نظر خلاقیت است. این که عملکرد دانش آموزان در کلاس چگونه است، بستگی به این دارد که آنها خود را به عنوان انسان چگونه می‌بینند و از دیدگاه آنها مدرسه چگونه به رشد و نمو آنها به عنوان یک فرد کمک می‌کند. اگر کلاس حالت شخصی و معناداری داشته باشد، آنها انگیخته می‌شوند تا یاد بگیرند؛ اگردر غیر این صورت باشد، آنان خلاقیت ای برای یادگیری نخواهند داشت.

بخش اول: پیشینه تحقیق

جعفریان یسار (۱۳۸۲) در مطالعه‌ای نشان داد که آموزش‌های کوتاه مدت در بهره وری نیروی انسانی استان قم اثربخش بوده است، همچنین نتایج این پژوهش حاکی از آنست که بین متغیرهای جمعیت شناسی همچون سنتهای خدمت، مدرک تحصیلی، رشته تحصیلی، محل خدمت و اثربخشی و بهره وری دوره‌های کوتاه مدت ضمن خدمت رابطه وجود ندارد. علیپور (۱۳۸۴) ضمن پژوهشی اثربخشی و کارایی دوره‌های آموزش ضمن خدمت کارکنان نهضت سواد آموزی در سطح کشور را بررسی نمود. نتایج نشان داد به طور کلی کارایی کلی دوره‌های آموزش ضمن خدمت کارکنان نهضت سوادآموزی از منظر کارکنان و مدیران در

حد متوسط به بالا ارزیابی شد. همچنین اهداف، اصول و رهیافت‌های محتوا و روش و آموزشگر از بیشترین میزان کارایی برخوردار بودند. در حالی که کمترین کارایی از دیدگاه مدیران به تکنولوژی آموزشی؛ ساختار و تشکیلات و ارزشیابی و سنجش اختصاص داشته و از منظر کارکنان به تکنولوژی آموزشی فرآگیر و ارزشیابی و سنجش مربوط بوده است. همچنان مدیران و کارکنان اثربخشی دوره‌ها را در حد متوسط به بالا ارزیابی نمودند درباره اولویت‌بندی ابعاد اثربخشی دوره‌ها، مدیران معتقد بودند که شرکت کارکنان در دوره‌ها موجب افزایش کیفیت فعالیت، قابلیت و قدرت درک بهتر کارها و قابلیت اجتماعی آنان بوده است. اما مدیران کمترین میزان اثربخشی را مربوط به افزایش قابلیت خودمدیریتی و خودکنترلی توسط کارکنان در اثر دوره‌ها دانسته‌اند.

طرفی منتقاد طبقه بندی هدف‌های آموزشی بلوم چنین بیان داشتند که چرا که حرکتی صحیح نیست، روانی - تفکیک جنبه‌های شناختی از جنبه‌های عاطفی و پاره‌ای از هدف‌ها، چه در جنبه‌های مختلف شخصیت آدمی از یکدیگر جدا نیستند و میتوان به دشواری ادراکی دارند و حرکتی پایه چه در زمینه روانی - شناختی و زمینه حرکتی عقلانی، عاطفی یا روانی - هدف‌هایی را که در این سه حوزه قرار دارند صرفاً تلقی کرد. همچنین این مراحل در طبقه بندی بلوم ترتیب منطقی یا روانشناسی ندارد و حرکتی، همچنان در مهارت‌های روانی سرانجام اینکه در با ارزش تلقی کردن امور و عنصر عقلانی نقش اساسی ایفا می‌کند.

تعلیم و تربیت با شناخت و کشف استعدادها، علایق و نیازهای فرد و پرورش آنها و حرکت در راستای رشد همه جانبه، زمینه زیست موفق و کارآمد فرد را فراهم می‌آورد برنامه درسی در معنای گسترده خود، به همه تجارب یادگیری فرآگیران چه در داخل و چه در خارج از مدرسه اشاره دارد. برنامه‌های درسی را می‌توان به عنوان اساس و خمیر مایه آموزش و پرورش تصور نمود. اگر این مقوله ساز و کار درستی نداشته باشد و برنامه ریزی و هدایتی معقولانه نشود، پیکره آموزش و پرورش اثربخشی خود را از دست خواهد داد. توجه بدین نکته ضروری است که با گسترش علم و فناوری و پیشرفت جوامع انسانی و تغییر و

تحولات منتج از آن، مسائل و نیازهای تازه‌ای به وجود می‌آید که نیاز به بررسی و پژوهش را ضروری می‌سازد. در تعریف برنامه ریزی درسی به عنوان یک قلمرو مطالعاتی؛ نظریه پردازان، این حوزه را قلمروی می‌دانند که مانند هر قلمرو علمی دیگر ابعاد، موضوعات، وسعت مفهومی با ساختار محتوایی خاصی دارد. در این رابطه بین نظریه پردازان مختلف اتفاق نظر وجود ندارد تا جایی که گولد معتقد است که در معنای قلمرو معرفتی از برنامه درسی درباره چیستی این قلمرو یعنی موضوع آن، دامنه موضوعی و مفهومی با ساختار محتوایی آن با مشکل مواجه هستیم، صاحب نظران مختلف حوزه هایی چون مبانی برنامه درسی، طراحی برنامه درسی، ساخت برنامه درسی، تدوین، اجرا، مهندسی اصلاح برنامه درسی و ... را به عنوان قلمروهای معرفتی حوزه برنامه ریزی درسی بر شمرده اند در پژوهش دیگری توسط احمدی (۱۳۸۴) آموزشیاران و راهنمایان فارغ التحصیل از اجرای دوره کارданی مدیریت، مدرسین، شیوه های تدریس، محتوای دروس) رضایت داشته اند. همچنین دوره موجب ارتقاء صلاحیت های حرفه ای و شایستگی های شرکت کنندگان دوره بوده است، از سوی دیگر سرپرستان از انجام وظایف شغلی این دو گروه در مقایسه با غیر فارغ التحصیلان رضایت داشته و عملکرد آنان را مطلوب ارزیابی نموده اند. خیرابی (۱۳۸۴) ضمن تحقیقی نتیجه گیری می کند که دوره های کارآموزی و بازآموزی موجب افزایش کارایی و اثربخشی عملکرد آموزشیاران نهضت سواد آموزی استان لرستان بوده اند. بررسی پژوهش های فوق حاکی از آنست که با وجود کاستی ها و ضعف ها، این دوره ها از کارایی و اثربخشی نسبتا مطلوبی برخوردار بودند. مطالعات گسترده ای در داخل و خارج از کشور در زمینه اثربخشی و کارایی آموزش ضمن خدمت کارکنان آموزش و پرورش انجام شده است برخی از این پژوهش ها بر این باورند که آموزش های ضمن خدمت بر اثربخشی و کارایی سازمانها تاثیر مستقیم دارند. ادارات و سازمان ها برای هرچه بهتر نمودن روند کاری خود به نیروی مستعد و توانمند نیاز دارند برای رسیدن به این مهم نیازمند به اجرایی نمودن اهداف سازمان از طریق آموزش های ضمن خدمت برای کارکنان می باشند.

پژوهشی توسط موسی پور (۱۳۸۷)، تحت عنوان برنامه ریزی درسی در ایران معاصر انجام شد. نتایج نشان داد برنامه ریزی درسی با مفاهیم متفاوتی از جمله به مثابه یک عمل، به مثابه یک نظام، به مثابه یک رشته، به مثابه یک دانش و به مثابه یک حرفه مطرح شده است. هر یک از این مفاهیم، نگاهی از یک منظر محسوب می‌شوند که محدود شدن به آن می‌تواند مغالطه‌ای جدی را شکل دهد. در بستر تاریخی، این معانی به شکل متوالی متولد شده اند و این توالی نشانه‌ای از بلوغ انسانی محسوب می‌شود. از سوی دیگر، تعیین دقیق دوره معاصر در بررسیهای تاریخی با دشواری هایی مواجه است؛ هر چند در بررسی تعلیم و تربیت نوین ایران، تاسیس دارالفنون را می‌توان نقطه عطف به حساب آورد و از شکل گیری سلطنت قاجار تاکنون را دوره معاصر خواند. جستجو در این دوره زمانی نشان می‌دهد که آشنایی ایرانیان با اروپا زمینه توجه آنان به تعلیم و تربیت نوین و تاسیس مدارس جدید را پدید آورده که در آنها، برنامه و برنامه ریزی درسی نقش محوری ایفا می‌کرد. در همین ارتباط، گرایش دولت به نظارت بر نظام تربیتی و پذیرش مسئولیت‌دار این زمینه به همراه توجه به نقش آموزش و پرورش در شکل دهی به ارزش‌های اجتماعی، سبب شد تا در تنظیم سازمان آموزش و پرورش، نظام برنامه ریزی درسی نیز لحاظ شود.

هریس و هاس (۲۰۰۸) طی مطالعه‌ای نشان دادند، عملکرد تحصیلی دانش آموزان معلمانی که دوره‌های ضمن خدمت گذرانده اند نسبت به دانش آموزان معلمانی که دارای تحصیلات دانشگاهی هستند، بهتر است. گاتام (۲۰۰۸)، در پژوهشی تحت عنوان آموزش ضمن خدمت معلمان، مسائل و تنگناهای این گونه آموزش‌ها را بررسی کرده اند و به این نتایج دست یافت که:

۱- آموزشها با نیازهای واقعی معلمان مرتبط نیست

۲- آموزش‌ها از نظر ساختاری خشک و انعطاف پذیر هستند.

۳- آموزش‌ها با فرایند تدریس، مدیریت و کاربرد مهارت‌های زبانی در کلاس ارتباط ندارند.

در پژوهش دیگری توسط سولمان و همکاران (۲۰۱۱) اثربخشی تدریس معلمانی که دوره های ضمن خدمت را گذرانده بودند، از دیدگاه دانش آموزان بررسی شد. نتایج نشان داد که معلمان از دانش لازم مربوط به شیوه های تدریس نوین و مهارتهای حرفه ای برخوردار نبودند، ضمن آنکه از فناوری اطلاعات و ارتباطات در آموزش استفاده نمی کردند، باسترك (۲۰۱۲) ضمن پژوهشی ادراکات و انتظارات معلمان آموزش ابتدایی را در خصوص اثربخشی دوره های آموزش ضمن خدمت گذرانده شده بررسی نمود. نتایج نشان داد که از نظر معلمان دوره ها اثربخش بوده اند. همچنین معلمان مرد از نگرش بهتری برخوردار بودند.

پژوهشی توسط مهرمحمدی (۱۳۸۶)، تحت عنوان مدیریت هم زمان مدارج تمرکز زدایی در نظام برنامه ریزی درسی انجام شد. نتایج نشان داد مدیریت همزمان مدارج تمرکز زدایی در نظام برنامه ریزی درسی (دکتر محمود مهر محمدی) نگاه "دولایستی" یا صفر و یک به موضوعات و مسائل حوزه تعلیم و تربیت، که پیچیدگی های خاصی دارد، وافی به مقصود نیست. تاریخ اندیشه های تربیتی نیز از حقانیت این گزاره حکایت می کند. یکی از بحث های جدی در اکثر نظام های تعلیم و تربیت دنیا، مسئله تمرکز گرایی با تمرکز زدایی در نظام های برنامه ریزی درسی ایت که پیچیدگی مورد اشاره شامل حال این موضوع نیز می شود. متاسفانه اکثر پردازش های انجام گرفته با راه حل های ارائه شده در این زمینه، بر انگاره های دولایستی متکی است و شاید به همین دلیل، در عمل راهگشای نظام های تعلیم و تربیت نبوده است. با الهام از این کاستی مزمن، تلاش شده است ابتداسطوح گوناگون آزادسازی تصمیم گیری درباره برنامه های درسی شناسایی و سپس مدیریت همزمان مدارج با سطوح تمرکز زدایی، در حمک راه حل جایگزین، تبیین و تشریح شود. حاصل بحث، مدلی برای مدیریت نظام برنامه ریزی درسی است که با عنوان "مدل هسته ای" یا "مدل آشوبناک" از آن نام برده شده است. در پایان، مجموعه ای از بایدها و نبایدهای اجرایی ارائه شده که زمینه ساز تحقق این مدل است. برنامه ریزی درسی، فرایند انتقال و تبدیل تصورات، آمال و باورهای تربیتی در قالب برنامه هایی است که به طور مؤثر موجب تحقق تصورات مورد نظر از طریق انجام این فرایند میگردد. آنچه برای ما با ارزشمند است و به

دنبال آن هستیم اغلب با تناقضات زیادی همراه هستند "حتی درون محیط آموزشی و تحصیلی". برنامه‌ریزی درسی در بافت تربیتی، فرایندی است که به دنبال تحقق ناگفته‌های معینی است. یکی از گروه‌هایی که دائماً در این فرآیند در گیرند، معلمان می‌باشند. معلمان به ناچار با طیف وسیعی از گزینه‌هایی که میتوانند در انتخاب، تاکید و زمان بندی رویدادهای برنامه درسی بکار گیرند، مواجه هستند. حتی زمانی که از آنها انتظار میروند از کتاب‌ها یا راهنمای‌های خاصی که در آنها فعالیتها و محتوا از قبل مشخص شده است، پیروی نمایند، باز هم آنان در مورد چگونگی استفاده از مواد درسی مذکور و نیز شیوه‌های مورد استفاده دارای قدرت تأثیر و تصمیم هستند. البته، این تصمیمات مربوط به برنامه درسی بوده و انواع، فرسته‌های یادگیری و تجربه کودکان را تحت تأثیر قرار می‌دهد. منابع انسانی کلید توسعه هر جامعه ای به شمار می‌آیند. هر اندازه برنامه‌ریزی برای آموزش نظامدارتر باشد، بهره برداری از پتانسیل نیروی انسانی بهتر خواهد بود، بهره‌برداری درسی که تمهید و ابزاری برای تدوین نظامدار برنامه درسی است و به متخصصان نظام آموزش و پرورش در پرورش نیروی انسانی کارآمد کمک می‌کند. برنامه‌های درسی نظامدار آموزش و پرورش به دست اندکاران کمک می‌کند تا بتوانند ضمن ارزشیابی و نظارت کافی به جریان اجرای برنامه‌های آموزشی، در حفظ، اصلاح و پرورش آن بکوشند.

بخش دوم: مواد و روش تحقیق

در تحقیق حاضر، طرح‌های تحقیق همبستگی و علی - مقایسه‌ای مورد استفاده قرار گرفته است، زیرا محقق از یک طرف به بررسی روابط بین متغیرها، و از طرف دیگر، به بررسی تفاوت بین خانواده‌های کم جمعیت و پرجمعیت، پس از اینکه به طور طبیعی تقسیم شده، پرداخته است. همچنین میتوان گفت که این پژوهش، به دلیل بهره گیری از سه ابزار مختلف (داده‌های عددی، نظر سنجی و مشاهده)، تحقیق کمی و کیفی یا در هم تنیده است. اگر چه رابطه علی (تأثیر و تاثیر) بین متغیرها باید با طرح‌های تحقیق آزمایشی بررسی شود، لکن در صورتی که داده‌های به دست آمده از طرح‌های تحقیق علی - مقایسه‌ای با روش‌های پیشرفت‌آماری مانند رگرسیون و تحلیل مسیر تجزیه و تحلیل

شوند - چنانچه در این تحقیق انجام شده - میتوانند تا حد زیادی بیانگر رابطه علی باشند. با توجه به هدف پژوهش حاضر، روش انجام تحقیق، توصیفی و از نوع همبستگی است.

نتیجه گیری

معلمان عنصر اصلی هرگونه تحول در نظام آموزش و پرورش به شمار می آیند. سرمایه گذاری برای آموزش معلمان به ویژه در دوره ابتدایی که زیربنای نظام آموزشی و از اساسی ترین و مهمترین دوره های تحصیلی است، از سودمندترین سرمایه گذاری ها محسوب میشود. این سرمایه گذاری موجب گسترش آموزش عمومی می شود و از نظر فردی و سازمانی نیز ثمربخش شمار می رود.

همچنین مهمترین عامل رشد و توسعه کیفی تعلیم و تربیت به است، واشیست (۲۰۰۲)؛ رشدی که با اختصاص دادن منابع انسانی، مالی و کالبدی از سوی دولت به آموزش ابتدایی از طریق اجرای دوره های ضمن خدمت معلمان امکانپذیر می شود.

به طور کلی توفیق و کامیابی هر نظام آموزشی و دستیابی به نتایج حاصل از تغییر نظام، بدون آموزش نیروی انسانی امکان پذیر نیست. بررسیهای انجام شده در زمینه دوره های ضمن خدمت معلمان نشانگر آن است که این آموزش ها موجب پاییندی بیشتر به قوانین سازمانی، چپمن و افزایش همکاری در مدرسه و بهبود عملکرد دانش آموزان می شود.

برخی از پژوهش ها دلایل شرکت معلمان در دوره های ضمن خدمت را رضایت، روحی پس از تدریس موفق، آموختن روشهای پژوهش به ویژه تاکید بر فناوری اطلاعات و ارتباطات و افزایش رشد حرفه ای آنها بیان کرده اند. در دنیای امروز هیچ سازمانی را نمیتوان بینیاز از آموزش ضمن خدمت کارکنان خود دانست. از این رو یک درصد از اعتبارات جاری و عمرانی هر یک از دستگاه های دولتی بر اساس آیین نامه اجرایی ماده ۳۹۰ قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران برای اجرای دوره های ضمن خدمت کارکنان اختصاص داده شده است. این امر بیانگر اهمیت آموزش های ضمن خدمت در جامعه ایران است. به تبع این تصمیم آموزش و پرورش ایران با هدف افزایش کارآیی و

دانش و فناوری، رشد فضایل اثر بخشی معلمان، رشد توانمندی‌های ایشان متناسب با توسعه اخلاقی، بهبود روابط انسانی، همه ساله هزینه‌های قابل توجهی را برای آموزش نیروی انسانی تحت پوشش خود تخصیص می‌دهد. اثربخش ترین زمان در برنامه ریزی درسی، وقتی است که نیازی "برای برآوردن وجود دارد. روشن است که هر برنامه ریزی برای رفع نیازی صورت میگیرد. نیازها صورتهای گوناگونی دارند. نیازهایی را که معلمان برای برآوردن آنها برنامه ریزی می‌کنند، نیازهایی هستند که باید بصورت روزانه برآورده شوند. به سخن ساده‌تر در قالب نیازهای مشخص، اهدافی در نظر گرفته میشود. همچنین در قالب کتابهای درسی اهدافی طرح شده است که دانش آموzan در هر جلسه با در طی چند جلسه به برخی از آنها دست می‌آیند و بدین ترتیب در پایان دوره درسی و پاره‌ای از این نیازها برآورده میشود. برنامه ریزی درسی شامل سازماندهی یک سلسله فعالیتهای یاددهی و یادگیری به منظور ایجاد تغییرات مطلوب در رفتار یادگیرنده و ارزیابی میزان تحقق این تغییرات است. بنابر این فرایند برنامه ریزی درسی شامل سازماندهی فعالیتها و ارزشیابی میباشد و هدف آن ایجاد تغییرات مطلوب و محور آن یادگیرنده است. با اینکه آموزش ضمن خدمت معلمان از اساسی ترین نیازهای آموزش و پرورش هر جامعه است و میتواند در صورت برنامه ریزی و اجرای صحیح، زمینه رشد و پیشرفت حرفه‌ای کارکنان و معلمان را فراهم نماید. اما متأسفانه نتایج تحقیقات انجام شده در داخل کشور ناکارآمدی که خسارات نشانگر وضعیت نامطلوب و ناکارآمد بودن این دوره‌ها است؛ جبران ناپذیری به پیکره نظام آموزش و پرورش وارد می‌کند، به ویژه در زمان حاضر که براساس سند برنامه درسی ملی یعنی نقشه جامع یادگیری، تحولات همه جانبه، گسترده و عمیق در مفاهیم و محتوای برنامه‌های درسی و تربیتی دوره ابتدایی به منظور تربیت یکپارچه عقلی، ایمانی، علمی، عملی و اخلاقیدانش آموزان در چهار عرصه خود، خدا، خلق و خلقت حاصل شده است. تغییراتی که اجرای مطلوب آنها بر اساس سند نیازمند معلمانی بهره مند از صلاحیت‌ها و شایستگی‌های حرفه‌ای صلاحیت‌هایی که باید تمهیدات آنها در مهندسی نیروی انسانی و در برنامه و تخصصی مناسب است؛ های آموزشی، جذب و توانمند سازی و بازآموزی معلمان در سطوح گوناگون در دانشگاه فرهنگیان و مراکز آموزش‌های ضمن خدمت مورد توجه جدی قرار گیرد.

برنامه ریزی درسی یکی از راهبردهای فراشناختی است که شامل تعیین هدف برای یادگیری و مطالعه، پیش بینی زمان لازم برای مطالعه، تعیین سرعت مناسب مطالعه، تحلیل چگونگی برخورد با موضوع یادگیری و انتخاب راهبردهای یادگیری مفید است. پیشرفت تحصیلی به معنای محصول نهایی فرایند یادگیری فعال است که با کمک آموزش و فعالیتهای تربیتی انجام می‌گیرد.

پیشنهادات

زمینه ساز رشد مدرسان و معلمان، زمینه ساز بروز روحیه خلاقیت و نوآوری در معلمان، پاسخگو بودن مدرسان در قبال نتایج دوره‌ها، فرصت تصمیم‌گیری مربیان در تعامل با محیط یادگیری، تاکید متوازن بر استفاده از روش‌های گوناگون تربیت اخلاقی و دینی، آموزش توان استدلال کردن نه تحمیل کردن نظرات به معلمان، ایجاد توان تحمل، گفتگو وسعه صدر در قبال نظرات و پیشنهادات، ایجاد روحیه تعهد و مسئولیت پذیری نسبت به آفریده‌های خداوند اعم از انسانها و طبیعت، زمینه ساز پرورش تخیل، تاکید بر نظرات معلمان و تفاوت‌های فردی آنها، پرداختن به شکلی متعادل هم به تعلیم و هم به تزکیه، ایجاد روحیه وطن دوستی و استقلال طلبی در معلمان، توان رویه رو شدن با نیازها و چالش‌های واقعی کلاس درس و محیط آموزشی در حال و آینده، زمینه ساز رشد حرفه‌ای معلمان در پنج سطح دانش، گرایش، رفتار و صفات و هویت، رشد ظرفیت‌های حرفه‌ای معلمان، بهره گیری از مهارت‌های مرتبط با سواد اطلاعاتی و ارتباطی در جریان یادگیری محتوا، توجه به دیدگاه‌ها، تجارب فردی، ارزش‌ها و باورهای معلمان، توجه به رشد تفکر معنوی در معلمان، فراهم آوردن زمینه رشد تفکر انتقادی در معلمان، به کارگیری روش‌های فعال، خالق و منابع متعدد یادگیری، فراهم سازی استفاده از فضای مجازی، فراهم سازی کسب مهارت‌های اخلاقی و عملی معلمان. با تعیین راهبردهای یاددهی یادگیری تصمیم‌گیری های برنامه ریزان به اجرا نزدیک می‌شود. هر چند نمی‌توان به طور دقیق و کامی برای تدریس مطلوب یک برنامه در سی تعیین تکلیف کرد، ولی این مرحله از تصمیم‌گیری هر قدر دقیق تر و اصولی تر انجام گیرد، اجرای برنامه‌ها به شرایط مطلوب نزدیک می‌شود. در

این مرحله معلمان نقش موثرتری باید ایفا کنند چون مجری روش‌های تدریس در کلاس هستند و بین تصمیم‌گیری برنامه ریزان و معلمان باید ارتباط معنا دار و ثمربخش ایجاد شود. به طور کلی برای اینکه معلمان، تشکیل دهنده منابع انسانی نظام آموزش و پرورش به این صلاحیت‌ها به عنوان مهمترین اعضای دست یابند، نیاز به سرمایه‌گذاری در خود دارند. البته سرمایه‌گذاری با احساس نیاز آغاز می‌شود و نیاز انگیزه لازم را برای حرکت به سمت سرمایه‌گذاری ایجاد می‌کند. یکی از روشها برای سرمایه‌گذاری و نهایتاً رسیدن به رشد و تعالی در معلمان، شرکت در دوره‌های ضمن خدمت است. مسلمان آنچه می‌تواند انگیزه شرکت معلمان در این دوره‌ها شود، این است که به نیازهای آنها در تدوین برنامه‌های درسی ضمن خدمت توجه شود. این در حالی است که نتایج این تحقیق نشان داد که برنامه‌های درسی ضمن خدمت در راستای تحقق بخشیدن به نیازهای معلمان برای مواجهه با تغییرات برنامه‌های درسی به صورت مطلوب برنامه ریزی نشده‌اند. این نتیجه با یافته پژوهش تحت عنوان ارزشیابی اثربخشی دوره‌های توانمندسازی معلمان. مقطع ابتدایی از طریق آموزش‌های ضمن خدمت کاملاً همخوانی دارد. در نتایج این پژوهش آمده است که اکثر آموزش‌های ضمن خدمت در دستیابی به اهداف از پیش تعیین شده کمال مؤثر و کارآمد نبوده و مهمترین دلیل این مسئله عدم همخوانی محتوای آموزشی دوره‌ها با نیازهای معلمان بوده است.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتمال جامع علوم انسانی

منابع و مأخذ

۱. احمدی، احمد و همکاران، برنامه ریزی تحصیلی. تهران: اداره کل چاپ و توزیع کتاب های درسی، ۱۳۹۱.
۲. اکبری، فریدون، آینده شغلی. تهران: اداره کل چاپ و توزیع کتاب های درسی، ۱۳۹۱.
۳. ابراهیم یقوق، صغیری و حسینیزاده غلامحسین، نظریه یادگیری محور و کاربرد آن در آموزش مجله پژوهشی-آموزشی اطلاع رسانی، ۱۳۸۷.
۴. ادری و هوارد نیکلس راهنمای عملی برنامه ریزی درسی، ترجمه داریوش دهقان، تهران: انتشارت قدیانی، ۱۳۷۲.
۵. بحرینی بروجنی، مجید؛ میر شاه جعفری، ابراهیم و لیاقتدار، محمد جواد، بررسی میزان رعایت اول علمی تدوین محتوا در درس تفکر و پژوهش پایه پنجم راهنمایی، مجله رویکردهای نوین آموزشی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه اصفهان. سال نهم، شماره ۲، صص ۲۶۱-۲۹۳. ۱۳۹۳.
۶. بولتون، رابت، روانشناسی روابط انسانی (مهارت های مردمی)، ترجمه حمید رضا سهرابی، تهران: انتشارات رشد، ۱۳۸۱.
۷. خدایار، ابراهیم و اعظم فتحی هویت ملی در کتاب های درسی آموزش و پرورش، مورد مطالعه: مقطع متوسطه «فصلنامه مطالعات ملی»، س. ش ۳۵، ۲۷-۵۲. ۱۳۸۷.
۸. دهقانی، مرضیه، تحلیل محتوای کتابهای تعلیمات دوره راهنمایی بر اساس مهارت‌های اجتماعی و بررسی دیدگاه های آموزگاران دوره راهنمایی، پایاننامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تبریز. ۱۳۸۳.

۹. عابدی، احمد، لیاقت دار، محمد جواد اسماعیلی، مریم؛ قضاوی، منصوره، تحلیل محتوای کتاب‌های تعلیمات اجتماعی دوره ابتدائی ایران به لحاظ توجه به معضلات زیست محیطی.
مجله اندیشه‌های نوین تربیتی دوره ۶ شماره ۴، صص ۱۵۲-۱۲۳-۱۳۸۹۰. ۱۳۸۹
۱۰. فتحی واجارگاه، کورش، اصول برنامه ریزی درسی، تهران: انتشارات ایران زمین ۱۳۸۴.
۱۱. فلتاش، عباس صالحی، مسلم؛ میرزاچی، حسن. تحلیل محتوای برنامه درسی مطالعات اجتماعی دوره راهنمایی ایران از منظر توجه به ویژگی‌های شهروند جهانی، مجله پژوهش در برنامه ریزی درسی، شماره ۳۵. ۱۱۷-۱۳۱، ۱۳۹۱، صص ۳۵-۱۱۷.
۱۲. مشایخ، فریده؛ فرایند برنامه ریزی آموزشی، تهران: انتشارات مدرسه، ۱۳۷۵.
۱۳. منصوری، علی و آزیتا فریدونی، «تبیور هویت ملی در کتب درسی محتوای کتاب فارسی دوره های راهنمایی»، فصلنامه مطالعات ملی، س ۱۰، ش ۳۶، ۱۳۸۸، صص ۲۷-۴۶.
۱۴. میرشاه جعفری، سید ابراهیم جعفری هرنده، رضاء نصر، احمد رضا. تحلیل محتوا روشنی پرکاربرد در مطالعات علوم اجتماعی، یادگیری و انسانی، با تأکید بر تحلیل محتوای کتابهای درسی مجله روش‌شناسی علوم انسانی شماره ۵۵، صص ۳۳-۵۸.
۱۵. هاشمی، سید ضیاء و قربانعلی زاده، مژده، هویت ملی در کتب مطالعات اجتماعی دوره راهنمایی، مجله مطالعات ملی‌شماره، صص ۷۲-۴۹، ۱۳۹۳.
۱۶. علی‌آبادی، خدیجه، مقدمات تکنولوژی آموزشی. تهران: دانشگاه پیام نور، ۱۳۹۰.
۱۷. ملکی، حسن، نقد و ارزیابی مبانی برنامه درسی ملی جمهوری اسلامی ایران بر اساس شاخص‌های فطرت" فصلنامه مطالعات برنامه درسی ایران، ۱۳۸۹.
۱۸. موسی‌پور، نعمت‌الله، مبانی برنامه ریزی آموزش متوسطه. تهران: آستان قدس رضوی، ۱۳۸۵.

۱۹. موسی پور، نعمت الله، ارزشیابی استلزمات و اقتضایات اجرایی برنامه درسی ملی جمهوری اسلامی ایران. فصلنامه مطالعات برنامه درسی ایران، ۱۳۸۹.
۲۰. مهر محمدی، محمود، نقدی و نظری بر نگاشت سوم سند "برنامه درسی ملی جمهوری اسلامی ایران". فصلنامه مطالعات برنامه درسی ایران. سال پنجم، ۱۳۸۹.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتمال جامع علوم انسانی